

LUKÁŠOVO EVANGELIUM

30. ČÁST LUK. 9:37-48

JAK DLOUHO VÁS MÁM SNÁŠET?

1) NÁVRAT Z HORY

Lukáš 9:37 Stalo se příštího dne, když sestoupili s hory, že mu vyšel vstříc veliký zástup.

38 A hle, jakýsi muž ze zástupu zvolal: „Učiteli, prosím tě, podívej se na mého syna, je můj jediný!

39 Hle, zachvacuje ho duch a on znenadání křičí, lomcuje jím, až má pěnou kolem úst, a jen stěží od něho odchází; tak ho moří.

40 Poprosil jsem tvé učedníky, aby ho vyhnali, ale nemohli.“

41 Ježíš odpověděl: „Ach, pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi a budu vás snášet? Přiveď sem svého syna.“

42 Ještě když přicházel, démon ho povalil a zalomcoval jím. Ježíš pohrozil nečistému duchu, uzdravil dítě a vrátil je jeho otci.

43 Všichni byli ohromeni nad Boží velebností.

Zatímco se všichni podívovali nad tím vším, co činil, řekl svým učedníkům:

44 „Vložte si do svých uší tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí.“

45 Oni však tomuto výroku nerozuměli, byl před nimi zahalen, aby jej nepochopili; a báli se ho na tento výrok zeptat.

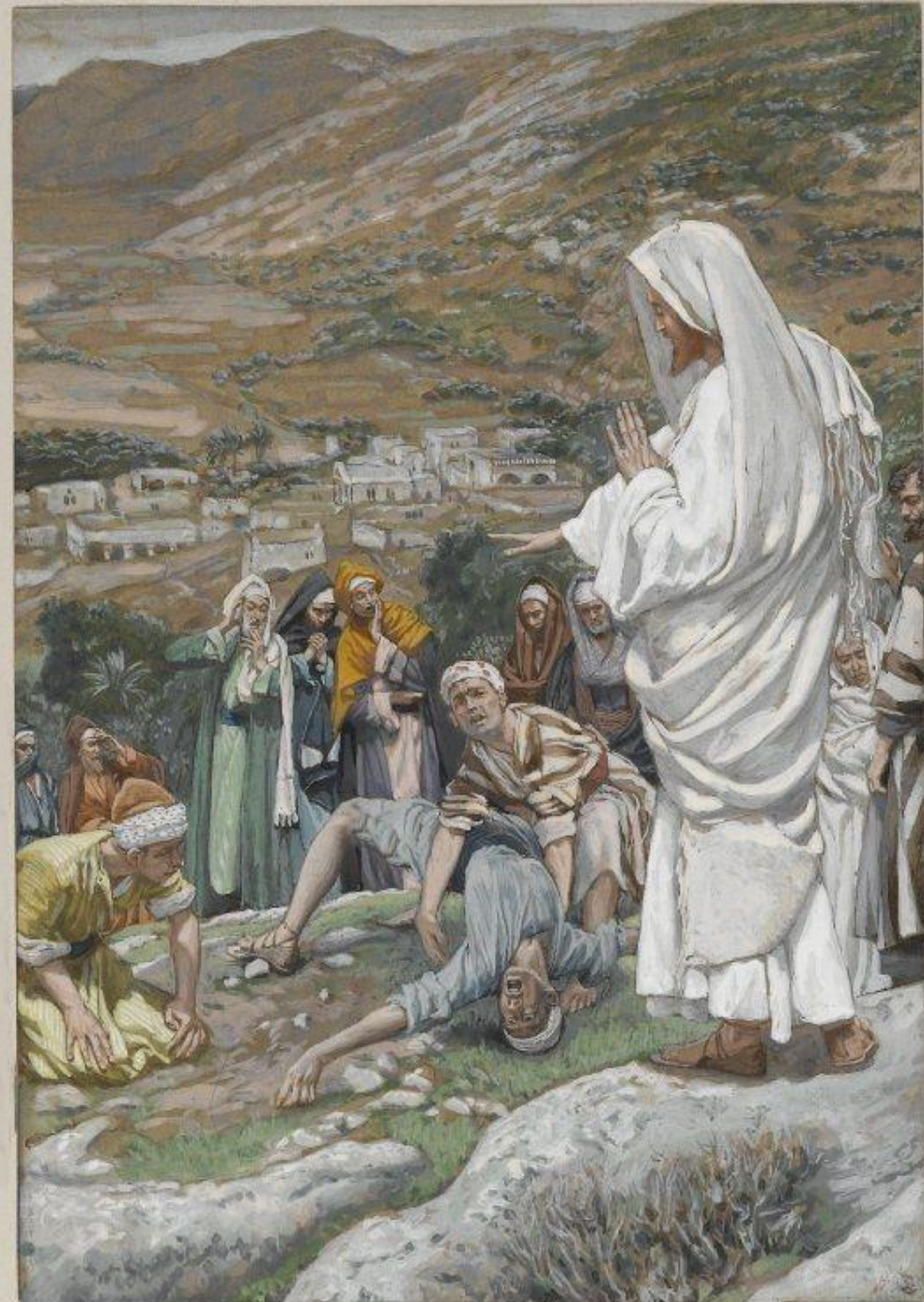
1) NÁVRAT Z HORY

46 Napadla je myšlenka, kdo že je z nich největší.

47 Protože Ježíš znal uvažování jejich srdce, uchopil dítě, postavil je vedle sebe

48 a řekl jim: „Kdo by přijal toto dítě na základě mého jména, mne přijímá, a kdo by přijal mne, přijímá toho, který mne poslal. Neboť kdo je nejmenší mezi vámi všemi, ten je veliký.“

Uzdravení posedlého chlapce, James Tissot (1836-1902)

1) NÁVRAT Z HORY

Marek doplňuje, že se učedníci přeli (dohadovali, hádali) s učiteli Zákona

Marek 9:21 Ježíš se zeptal jeho otce: „Jak je to dlouho, co se mu to stává?“ On řekl: „Od dětství. 22 Často ho hodil i do ohně a do vody, aby ho zahubil. Avšak můžeš-li něco udělat, slituj se nad námi a pomoz nám.“ 23 Ježíš mu řekl: „Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří.“

24 Otec toho chlapce hned vykřikl a říkal: „Věřím, pomáhej mé nevěře!“

25 Když Ježíš uviděl, že se sbíhá zástup, pohrozil tomu nečistému duchu: „Duchu němý a hluchý, já ti přikazuji, vyjdi z něho a už do něho nikdy nevstupuj!“

26 Ten vykřikl a silně jím zalomcoval a vyšel. Chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že zemřel. 27 Ježíš uchopil jeho ruku, probudil ho a on vstal.

28 Když Ježíš vešel do domu, jeho učedníci se ho v soukromí ptali: „Proč jsme ho nemohli vyhnat my?“

29 Řekl jim: „Tento rod nemůže vyjít jinak, než v modlitbě (a půstu).“

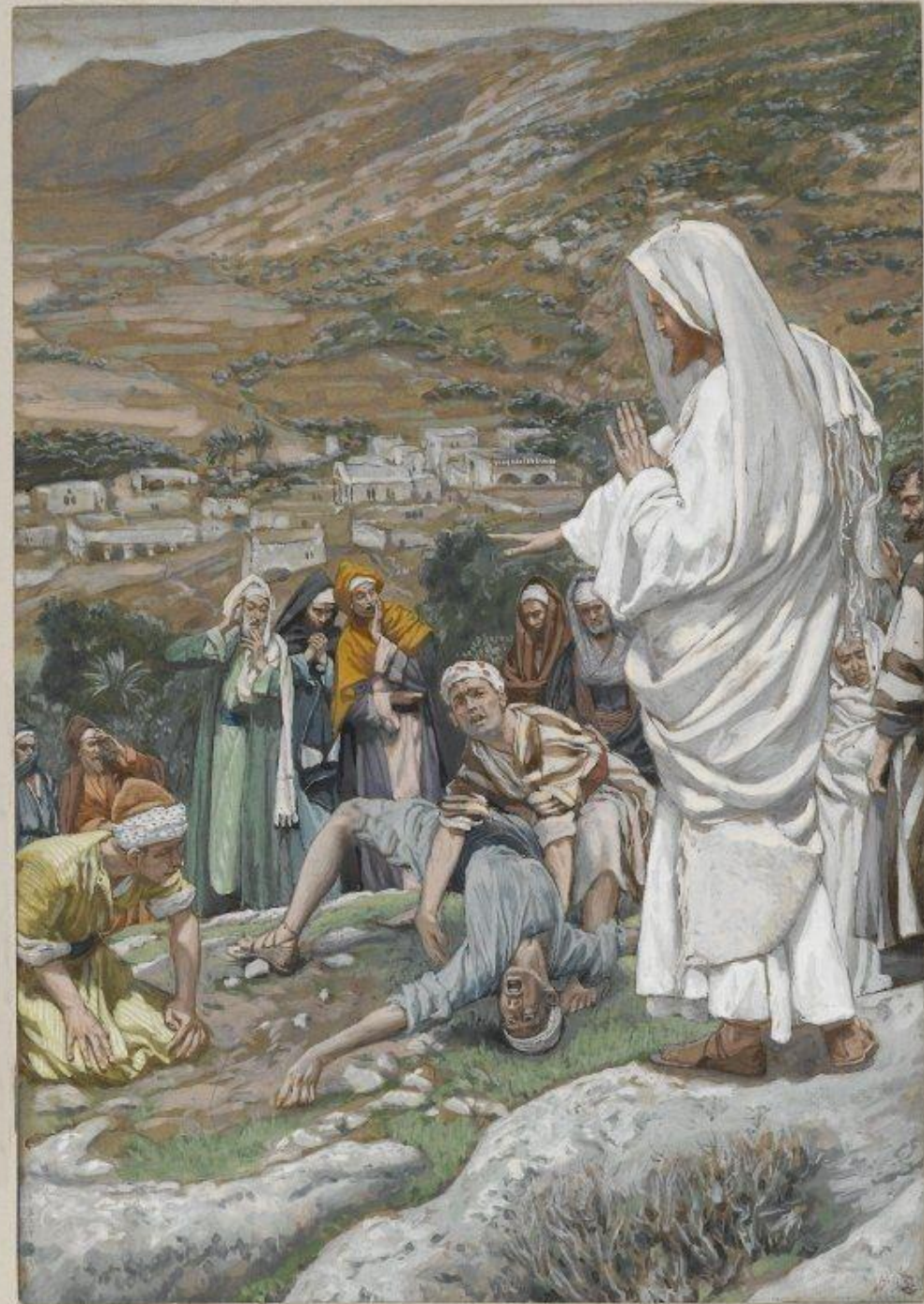

1) NÁVRAT Z HORY

Matouš 17:19 V soukromí potom k Ježíšovi přistoupili učedníci a řekli: „Proč jsme ho nemohli vyhnat my?“
20 On jim řekl: „Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrno hořčice, řeknete této hoře: ‚Přejdi odtud tam‘, a přejde; a nic vám nebude nemožné.

21 Tento rod nevychází jinak než v modlitbě (a půstu).“

Uzdravení posedlého chlapce, James Tissot (1836-1902)

2) PRAVOMOC

Lukáš 9:1 Svolał si Dvanáct apoštolů a dal jim sílu (schopnost překonat = dynamis) a pravomoc (autoritu = exousie) nad všemi démony i k léčení nemocí. 2 Poslal je hlásat Boží království a uzdravovat nemocné.

Ježíš rozmlouvá s učedníky, James Tissot (1836-1902)

Dal jim i nám sílu a pravomoc nad všemi démony, tedy měli autoritu démona vyhnat.

2 Petrův 1:3 Jeho božská moc (dynamis) nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal vlastní slávou a mocí.

Proč ho nevyhnali?

3) UČITELÉ ZÁKONA

Učedníci se dohadovali s učiteli zákona kvůli tomuto chlapci, kterého ovládal démon.

Je také možné, že přímo farizeové ho přivedli. Takže to možná byl takový tlak na učedníky – tak a teď se předvedte, ukažte co umíte. Nevěra, nedůvěra způsobuje, že se Boží království projevuje jen málo. Učedníci mohli zažít tuto nedůvěru, odpor vůči nim a mohli pak pochybovat.

Nevíme přesně, koho Ježíš napomíná.

Farizeové a zákoníci,
biblická ilustrace

4) DŮVODY

41 Ježíš odpověděl: „Ach, pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi a budu vás snášet?

- Říká tedy těm zástupům – je to pro vaši nevíru, vaše pokolení je nevěřící a zvrácené (silný výrok)
- Svým učedníkům říká - 29 Řekl jim: „Tento rod nemůže vyjít jinak, než v modlitbě (a půstu).“
- Mat. 17:20 On jim řekl: „Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrno hořčice, řeknete této hoře: ‚Přejdi odtud tam‘, a přejde; a nic vám nebude nemožné.

Zástup byl plný lidí, kteří tomu, co jim učedníci říkali, nevěřili. Farizeové byli také proti nim. Chyběl jim duchovní pohled – potřebovali se modlit, aby mohli vidět, co za tím je a postavit se proti tomu. Pak měli ve víře toho ducha vyhnat.

5) POKOLENÍ

41 Ježíš odpověděl: „Ach, pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi a budu vás snášet? Přiveď sem svého syna.“

Pokolení = generace, která zažila Ježíše, jejich nevěra Ježíši vadila

Lukáš 7:31 „K čemu tedy přirovnám lidi tohoto pokolení? Komu jsou podobní? (zde mluví o tom, že tato generace se chová jako malé děti, je to míněno negativně)

Lukáš 11:29 Když se dále shromažďovaly zástupy, začal říkat: „Toto pokolení je pokolení zlé; žádá znamení, ale znamení mu nebude dáno, leč znamení proroka Jonáše. ....Lukáš 11:31 Královna jihu povstane na soudu s muži tohoto pokolení a odsoudí je, (pokolení bude odsouzeno, protože nečinili pokání, byli povrchní)

Skutky apoštolské 2:40 A ještě mnoha jinými slovy to dosvědčil a vyzýval je: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ (Petr vyzýval lidi, aby se změnili, aby činili pokání).

6) DÉMONICKÉ ZÁCHVATY

38 A hle, jakýsi muž ze zástupu zvolal: „Učiteli, prosím tě, podívej se na mého syna, je můj jediný! 39 Hle, zachvacuje ho duch a on znenadání křičí, lomcuje jím, až má pěnou kolem úst, a jen stěží od něho odchází; tak ho moří.

Marek 9:17 A jeden člověk ze zástupu mu odpověděl: „Učiteli, přivedl jsem k tobě svého syna, který má němého ducha. 18 Kdekoli se ho zmocní, trhá jím, a on pění, skřípe zuby a strne. Řekl jsem tvým učedníkům, aby ho vyhnali, ale nemohli.“

Matouš 17:14 Když přišli k zástupu, přistoupil k němu jeden člověk a padl před ním na kolena 15 řka: „Pane, smiluj se nad mým synem, neboť je náměsíčný a zle trpí; často totiž padá do ohně a často do vody. 16 A přivedl jsem ho k tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit.“

Příznaky připomínají epilepsii, tento mladý člověk velmi trpěl

7) SOUVISLOST (KONTEXT)

Zatímco se všichni podívovali nad tím vším, co činil, řekl svým učedníkům:

44 „Vložte si do svých uší tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí.“

45 Oni však tomuto výroku nerozuměli, byl před nimi zahalen, aby jej nepochopili; a báli se ho na tento výrok zeptat.

Na hoře rozmlouval Ježíš s Mojžíšem a Eliášem, co ho čeká v Jeruzalémě, že ho tam zabijí. Zde o tom také mluví.

Uzdravení chlapce s tím zdánlivě vůbec nesouvisí.

Je to takový obraz (podobenství)

– Otec nebeský říká můj jediný syn, otec toho chlapce říká *podívej se na mého syna, je můj jediný!*

- Otec chlapce měl bolest za svého syna a takto trpí i ten Nebeský Otec, když vidí lidi pokroucené hříchem, ovládané Dáblem, když vidí lidi zničené

8) BOLEST

Ta bolest je k neunesení, takže se zde říká: 41 Ježíš odpověděl: „Ach, pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi a budu vás snášet? Přived' sem svého syna.“

Podobně jako o tom mluví Bůh skrze Mojžíše:

Deuteronomium 32:5 Jednali vůči němu zvráceně, ke své potupě nejsou jeho syny, zvrácená a zkažená generace. ... 16 Dráždili ho k žárlivosti cizími bohy, ohavnostmi ho provokovali ke hněvu.

17 Obětovali démonům, kteří nejsou Bohem, bohům, jež neznali, novým, kteří nedávno přišli, o nichž vaši otcové nic nevěděli. ....

20 Řekl: Skryji před nimi svou tvář, uvidím, jaký bude jejich konec. Vždyť jsou obojakou generací, syny, u nichž není věrnost.

Bůh není jen nějaká síla, ale má city, cítí bolest, radost, zármutek – zde se to projevilo – Bůh prožívá utrpení za nás a naši generaci.

9) KDYŽ SI NEROZUMÍME

Zatímco se všichni podivovali nad tím vším, co činil, řekl svým učedníkům:

44 „Vložte si do svých uší tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí.“

45 Oni však tomuto výroku nerozuměli, byl před nimi zahalen, aby jej nepochopili; a báli se ho na tento výrok zeptat.

Proč se ho báli zeptat?

Učedníci věděli, že jde do Jeruzaléma, že tam jde dokončit své poslání, věděli, že je Mesiáš. Ale tehdejší Židé byli přesvědčeni, že Mesiáš přijde jako vládce a nastolí spravedlivou vládu, svrhne Římany, bude to lidový hrdina, ...

Ježíš ale začíná jednat jinak, začíná mluvit něco, co do toho nezapadalo. Takže když se ho báli zeptat, tak to bylo možná proto, že nechtěli slyšet pravdu, jak to bude. Nebyli ochotni vzít do úvahy jiný pohled. Nebyl to Bůh, kdo před nimi utajil pravdu, ale jejich zarytý odpor uvěřit. Takže když se ho báli zeptat, tak proto, že by se jejich obavy potvrdily.

10) NEJVĚTŠÍ

46 Napadla je myšlenka, kdo že je z nich největší.

47 Protože Ježíš znal uvažování jejich srdce, uchopil dítě, postavil je vedle sebe

48 a řekl jim: „Kdo by přijal toto dítě na základě mého jména, mne přijímá, a kdo by přijal mne, přijímá toho, který mne poslal. Neboť kdo je nejmenší mezi vámi všemi, ten je veliký.“

Další text také působí, že je o něčem jiném, že nesouvisí s tím co prožívali na hoře a co Ježíš teď udělal a řekl.

Myšlení učedníků - my jdeme do Jeruzaléma a protože jsme byli věrní následovníci, tak nás Ježíš odmění a dostaneme nějakou vysokou pozici. Komu tedy dá nejvyšší pozici, kdo má největší zásluhy?

Ježíš a malé dítě, James Tissot (1836-1902)

10) NEJVĚTŠÍ

48 a řekl jim: „Kdo by přijal toto dítě na základě mého jména, mne přijímá, a kdo by přijal mne, přijímá toho, který mne poslal. Neboť kdo je nejmenší mezi vámi všemi, ten je veliký.“

Říká jim tedy – největší je ten, kdo pečuje i o ty nejmenší a nejslabší, které tento svět přehlíží. Velikost člověka není v tom, jak velký má majetek, ale jak je pokorný, jak se dokáže přiblížit k těm opovrhovaným, nedůležitým,

Matouš 18:4 Kdo se tedy pokoří jako toto dítě, ten bude největší v království Nebes.

5 A kdo přijme jedno takové dítě na základě mého jména, mne přijímá.“

Ježíš a malé dítě, James Tissot (1836-1902)

11) LÍBIT SE LIDEM

Učedníci podleli touze něco znamenat, být těmi významnými.

Abychom mohli sloužit Bohu, musíme se vzdát vlastních ambic. Jestliže bude moje srdce motivováno tím, aby mě lidé uznávali, pak se budu chtít zalíbit lidem a ne Bohu.

Filipským 2:5 Nechť je tedy ve vás totéž smýšlení, jaké bylo v Kristu Ježíši.

Někdy usilujeme o věci tohoto světa: peníze, reputaci, materialismus, úspěch. Jsme ale povoláni k službě, jenže to nejde bez proměny. Kristovo smýšlení je smýšlení o oběti, lásce a starosti o druhé.

Zde to vidíme i na učednících, že ještě potřebovali proměnu. Ježíš mluvil o důležitých věcech a oni přemýšleli o něčem úplně jiném.

Jeden mluví o voze a druhý o koze.